NORAKSTS

ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lietas Nr.142045010
143/AA43 – 0645 – 13/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 27.maijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Dz.Amerika,
tiesneses I.Meldere un L.Vīnkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *G.A.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību par Valsts policijas Galvenās policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja 2010.gada 22.februāra lēmuma Nr.73 atcelšanu, sakarā ar *G.A.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 14.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 16.decembrī Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja (turpmāk – Policija) Ceļu policijas speciālās nodaļas 3.vada jaunākais inspektors sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.520 PB987470 (turpmāk – protokollēmums) par to, ka 2009.gada 16.decembrī plkst.23.55 *G.A.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) Rīgā pa Vienības gatvi virzienā uz Ozolciema ielas pusi vadīja transportlīdzekli Toyota Hilux, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kuram nebija veikta ikgadējā tehniskā apskate, kā arī obligātā civiltiesiskā apdrošināšana, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{24}panta pirmajā daļā un otrajā daļā. Sūdzības iesniedzējam par izdarīto pārkāpumu piemērots naudas sods Ls 60.

Sūdzības iesniedzējs viņam piemēroto sodu apstrīdēja.

Ar Policijas 2010.gada 22.februāra lēmumu Nr.73 (turpmāk – Lēmums) protokollēmums atstāts negrozīts.

[2] Sūdzības iesniedzējs Lēmumu pārsūdzēja Administratīvajā rajona

tiesā, norādot, ka administratīvajā aktā nav norādīta informācija, no kuras ir objektīvi saprotams, kas to ir izdevis (Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 74.panta pirmās daļas 1.punkts), tajā nav norādīta pārkāptā tiesību norma (APL 67.panta otrās daļas 7.punkts), kā arī nav precīzi norādīta iestāde, kurā administratīvo aktu var apstrīdēt vai pārsūdzēt (APL 67.panta otrās daļas 9.punkts).

[3] Policija rakstveida paskaidrojumos tiesai sūdzību neatzīst, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[3.1] Izskatot lietu, tika noskaidrots, ka protokollēmums par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 236. un 237.punktu prasību neievērošanu sastādīts atbilstoši LAPK 248.panta prasībām, kā arī administratīvais sods piemērots likumīgi LAPK 149.^{24} panta otrās daļas sankcijas ietvaros.

[3.2] Ar lietas materiāliem ir pilnībā pierādīts LAPK 149.^{24} panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs, sūdzības iesniedzēja vaina pierādīta ar protokollēmumu, un lieta ir izskatīta atbilstoši likumu prasībām.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 14.novembra spriedumu sūdzība noraidīta, bet Lēmums atstāts negrozīts, balstoties uz turpmākajiem argumentiem.

[4.1] LAPK 149.^{24}panta pirmajā daļā noteikta atbildība par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, kuram noteiktajā termiņā nav veikta valsts tehniskā apskate, par šādu pārkāpumu paredzot administratīvo sodu transportlīdzekļa vadītājam no Ls 40 līdz Ls 80. Savukārt LAPK 149.^{24}panta otrajā daļā noteikta atbildība par tāda transportlīdzekļa izmantošanu ceļu satiksmē, attiecībā uz kuru nav izdarīta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana, normas sankcijā paredzot transportlīdzekļa vadītājam naudas sodu no Ls 60 līdz Ls 80.

[4.2] Tiesa no Ceļu satiksmes likuma 9.panta pirmās daļas, 16.panta pirmās, otrās un piektās daļas, 18.panta 2.punkta, 25.panta pirmās daļas 6.punkta un CSN 236.punkta (*redakcijā, kāda bija spēkā līdz 2010.gada 9.novembrim*) secinājusi, ka transportlīdzekli nav atļauts izmantot ceļu satiksmē, ja attiecībā uz to nav veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana vai ja nav dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē. Transportlīdzeklim tiek dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē, ja cita starpā transportlīdzeklim ir veikta tehniskā apskate, kurā atzīts, ka transportlīdzekļa tehniskais stāvoklis un tā aprīkojums atbilst noteiktajām prasībām. Atļauju piedalīties ceļu satiksmē apliecina tehniskās apskates uzlīme, kas pielīmēta automobiļa priekšējā stikla (vējstikla) iekšpusē labajā apakšējā stūrī, bet, ja šādas uzlīmes nav, tad atļauju piedalīties ceļu satiksmē apliecina dokuments par veikto valsts tehnisko apskati vai tehnisko kontroli uz ceļiem vai Ceļu satiksmes drošības direkcijas izsniegta vienas dienas atļauja piedalīties ceļu satiksmē, lai veiktu valsts tehnisko apskati.

[4.3] Tiesa konstatējusi, ka izskatāmajā administratīvajā lietā vienīgais pierādījums ir protokollēmums, kas tā protokola daļā saskaņā ar LAPK

243.panta otro daļu ir atzīstams par patstāvīgu pierādījumu lietā.

[4.4] No Valsts informācijas sistēmas „Transportlīdzekļu reģistrs" informācijas redzams, ka pirms pārkāpuma konstatēšanas iepriekšējā sūdzības iesniedzēja vadītā transportlīdzekļa tehniskā apskate veikta 2006.gada 31.jūlijā, bet nākošās tehniskās apskates datums noteikts 2007.gada 31.jūlijs. Savukārt sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana pirms pārkāpuma konstatēšanas veikta 2005.gada 1.septembrī, kas bija derīga līdz 2006.gada 31.augustam.

Tādējādi secināts, ka attiecībā uz sūdzības iesniedzēja vadīto transportlīdzekli Toyota Hilux, valsts reģistrācijas Nr.*/reģistrācijas numurs/*, pārkāpuma konstatēšanas brīdī 2009.gada 16.decembrī nebija veikta tā īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātā apdrošināšana un šim transportlīdzeklim nebija dota atļauja piedalīties ceļu satiksmē. Turklāt par minēto apstākli lietā nav strīda.

Tiesa atzinusi par pierādītiem apstākļus, kas konstatēti protokollēmumā, tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes likuma 9.panta pirmās daļas un 18.panta 2.punkta prasības. Secināts, ka tādējādi sūdzības iesniedzējs ir izdarījis LAPK 149.^{24}panta pirmajā daļā un otrajā daļā paredzētos administratīvos pārkāpumus.

[4.5] Par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem sūdzības iesniedzējs sodīts ar naudas sodu Ls 60 apmērā.

Saskaņā ar LAPK 35.panta otro daļu, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

Smagākais pārkāpums, vērtējot pēc piemērojamā soda, ir LAPK 149.^{24}panta otrajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums, par ko paredzēts naudas sods transportlīdzekļa vadītājam no Ls 60 līdz Ls 80.

Sūdzības iesniedzējam uzlikts minimālais sods minētās normas sankcijas ietvaros. Ņemot vērā apstākli, ka lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, kā arī izvērtējot lietas apstākļus kopumā, tiesa atzinusi, ka sūdzības iesniedzējam uzlikts samērīgs un atbilstošs sods.

[4.6] Atbildot uz sūdzībā ietvertajiem apsvērumiem par Lēmumā pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem, tiesa norādījusi turpmāko.

[4.6.1] APL 74.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka administratīvais akts nav spēkā, ja objektīvi nav saprotams, kas to izdevis.

Saskaņā ar APL 67.panta otrās daļas 1.punktu rakstveidā izdotā administratīvajā aktā norādāms iestādes nosaukums un adrese. Savukārt speciālajā tiesību normā, kas nosaka administratīvā pārkāpuma lietā izdodamā lēmuma saturu, – LAPK 274.panta otrās daļas 1.punktā kā obligāta lēmuma sastāvdaļa ir norādīts institūcijas (amatpersonas) nosaukums, kura pieņēmusi lēmumu.

Tiesa konstatējusi, ka gan protokollēmumā, gan pārsūdzētajā Lēmumā ir norādīta minēto administratīvo aktu izdevējs – iestāde (amatpersona), kā arī ir norādīta iestādes adrese. Līdz ar to nav konstatējami APL 74.panta pirmās daļas 1.punktā minētie tiesiskie apstākļi minēto lēmumu atzīšanai par spēkā neesošiem. Proti, no minētajiem lēmumiem ir saprotams to izdevējs.

[4.6.2] Saskaņā ar APL 67.panta otrās daļas 7.punktu rakstveidā izdotā administratīvajā aktā norādāms atsevišķs piemēroto tiesību normu uzskaitījums (norādot arī normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu). Saskaņā ar LAPK 274.panta otrās daļas 7.punktu lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā norādāms normatīvais akts, kas paredz atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 149.^{24}panta pirmās un otrās daļas dispozīcijā ir ietverts pārkāpuma tiesiskais sastāvs. Proti, minētās tiesību normas nav blanketas tiesību normas, kuru piemērošanai būtu nepieciešams konstatēt vēl kādā citā ārējā normatīvajā aktā ietvertas tiesību normas pārkāpumu. Līdz ar to izskatāmajā gadījumā papildus LAPK 149.^{24}panta pirmajai un otrajai daļai citu ārējo normatīvo aktu saturošo pārkāpto tiesību normu uzskaitījums nav obligāti nepieciešams. Turklāt no Lēmuma konstatējams, ka tajā ir norādītas sūdzības iesniedzēja pārkāptās Ceļu satiksmes likumā ietvertās tiesību normas.

Izskatāmajā gadījumā nav konstatējams APL 67.panta otrās daļas 7.punkta vai LAPK 274.panta otrās daļas 7.punkta pārkāpums.

[4.6.3] Izvērtējot apsvērumu par APL 67.panta otrās daļas 9.punkta pārkāpumu (saskaņā ar minēto tiesību normu rakstveidā izdotā administratīvajā aktā norādāms, kur un kādā termiņā šo administratīvo aktu var apstrīdēt un pārsūdzēt), tiesa konstatējusi, ka gan protokollēmumā, gan Lēmumā ir norādīta to apstrīdēšanas (pārsūdzēšanas) vieta un termiņš. Protokollēmumā apstrīdēšanas klauzulā nav norādīts pilns augstākas iestādes nosaukums, kurā apstrīdams sākotnējais lēmums, taču minētais apstāklis nav bijis šķērslis sūdzības iesniedzējam īstenot attiecīgās procesuālās tiesības. Proti, viņš ir izmantojis gan sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas, gan galīgā lēmuma pārsūdzēšanas tiesības. Līdz ar to atzīstams, ka norādītās sākotnējā lēmuma nepilnības nav ietekmējušas šī administratīvā procesa rezultātu un nevar būt par pamatu pārsūdzētā Lēmuma atcelšanai.

[5] Nepiekrītot Administratīvās rajona tiesas spriedumam, sūdzības iesniedzējs to pārsūdzēja apelācijas kārtībā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs par nepamatotu un neobjektīvu uzskata tiesas veikto APL 67.panta otrās daļas 9.punkta interpretāciju un secinājumu par to, ka apstāklis, ka protokollēmumā apstrīdēšanas klauzulā nav norādīts pilns augstākās iestādes nosaukums, kurā apstrīdams sākotnējais lēmums, nav būtisks pārkāpums un tas nav ietekmējis administratīvā procesa rezultātu.

Protokollēmumā apstrīdēšanas klauzulā ir norādīts grūti salasāms un nesaprotams atsevišķu vārdu, burtu un skaitļu savienojums, no kura nav iespējams identificēt iestādi, kurā pārsūdzams pieņemtais lēmums. Sūdzības iesniedzējam bija nepieciešamas maksas speciālistu konsultācijas jautājumā par to, kurā iestādē apstrīdams protokollēmums. Bez šīm konsultācijām protokollēmumu nebūtu iespējams apstrīdēt. Līdz ar to augstākas iestādes nenorādīšana administratīvajā aktā ir būtisks procesuāls pārkāpums, kas varēja ietekmēt administratīvā procesa rezultātu.

Šāda tiesas APL 67.panta otrās daļas 9.punkta interpretācija izslēdz iespēju jebkuram Latvijas iedzīvotājam pārsūdzēt pieņemto lēmumu, jo lēmuma

apstrīdēšanas iesniegšana automātiski nozīmē, ka procesuālais pārkāpums nav būtisks. Proti, nav iespējams pierādīt procesuālā pārkāpuma būtiskumu, neapstrīdot lēmumu.

[5] Rakstveidā sniegtajos paskaidrojumos apelācijas instances tiesai Policija apelācijas sūdzību neatzīst. Lieta iestādē un tiesā ir izskatīta atbilstoši normatīvajiem aktiem, objektīvi, vispusīgi un ievērojot lietā iesaistīto pušu procesuālās tiesības.

[6] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu Administratīvā apgabaltiesa (turpmāk – apgabaltiesa) apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[7] Pārbaudījusi lietas materiālus un novērtējusi pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un Lēmums ir atstājams negrozīts.

[8] Saskaņā ar LAPK 289.[22]panta pirmo daļu un 289.[13]panta trešo daļu apgabaltiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa spriedumā pareizi un izvērsti ir novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, tāpēc šo argumentāciju vēlreiz neatkārto.

[9] Attiecībā par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda, ka tie nav pamatoti.

Apgabaltiesa konstatē, ka tik tiešām protokollēmumā tā apstrīdēšanas iespējas, kaut arī nojaušami, tomēr ir norādītas neskaidri (neskaidri norādīta ir tieši iestāde, kur ir iesniedzama sūdzība).

Apgabaltiesa norāda, ka apstrīdēšanas kārtības nenorādīšana administratīvajā aktā nekādi neietekmē tā tiesiskumu, bet gan tikai administratīvā akta apstrīdēšanas iespējas, proti, termiņu. Minētais izriet no APL 188.panta trešās daļas, kuru var pēc analoģijas piemērot arī attiecībā uz administratīvā akta apstrīdēšanas stadiju un kas paredz, ja administratīvajā aktā nav norādīts, kur un kādā termiņā to var pārsūdzēt, tad pieteikumu šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajos gadījumos var iesniegt viena gada laikā no administratīvā akta spēkā stāšanās dienas.

Tātad, pat gadījumā, ja apstrīdēšanas kārtība nav norādīta vispār, tas tikai pagarina apstrīdēšanas termiņu, bet nepadara administratīvo aktu par prettiesisku.

Attiecībā par to, ka sūdzības iesniedzējs izmantojis maksas pakalpojumus, lai noskaidrotu, kur viņam būtu jāvēršas ar apstrīdēšanas iesniegumu, apgabaltiesa norāda, ka tā ir paša sūdzības iesniedzēja subjektīva izvēle, kādā

veidā mēģināt noskaidrot iestādi, kur būtu jāapstrīd lēmums. Tikpat labi sūdzības iesniedzējs varēja vērsties Valsts policijā pēc adreses, kura protokollēmumā ir skaidri salasāma, un noskaidrot sevis interesējošos jautājumus bez papildu samaksas. Neskatoties uz minēto, apgabaltiesa tomēr pieļauj, ka sūdzības iesniedzējs vērsies pēc maksas palīdzības ne tikai minētā iemesla dēļ.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

Valsts policijas Galvenās policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja 2010.gada 22.februāra lēmumu Nr.73 (2009.gada 16.decembra administratīvā pārkāpuma protokols Nr.520 PB987470) atstāt negrozītu, bet *G.A.*, personas kods */personas kods/*, sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*(personiskais paraksts)*	Dz.Amerika
Tiesneses	*(personiskais paraksts)*	I.Meldere
	(personiskais paraksts)	L.Vīnkalna

NORAKSTS PAREIZS:
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese Dz.Amerika
Rīgā 2013.gada 27.maijā